

Anna Malena bíðaði eftir deyðanum

Lena, doyði av tuberklum bert 23 ára gomul. Hon hevði gávur, sum vit helst høvdu hoyrt meira um, var henni lív lagað

Húsini undir Liðanum vórðu roknað fyrri at vera eini tey smæstu húsini í gomlu Norðragøtu. Hetta sigur ikki so lítið, tá ið hugsað verður um stóddina av húsum tá í tíðini.

Men kortini vóru tey í 1911 átta fólk í húsi. Húsaðirin var Hans David Poulsen, f. 1854, vanligi kallaður Liða Dávur. Kona hansara var Anna Maria, f. 1859.

Tey áttu tá seks børn:

Joen Magnus Frederik f. 1887
Anna Malena Jovina f. 1889
Anne Olevine Jacobine f. 1892
Else Kathrine Sofie f. 1895
Hans David Martin Sofus f. 1898
Bergithe Malene Sofie f. 1901

Tey vóru kortini ikki øll børnini heima. Um Onnu Malenu stendur í fólkateljingini, at hon ”opholder sig paa Sanatoriet i Thorshavn.”

Har doyði hon í 1912, 23 ára gomul. Hevði tað ikki verið fyrri nøkrum serligum viðurskiftum, hevði Malena verið gloymd av eftirtíðini. Sjálvur gekk eg nógv inn til yngstu systrina Bergittu, kallað Gitta. Hon var gift við Bernhard í Tjørnustovu, abbabeiggja mínum. Hon plagdi at fortelja um systrina Malenu, sum doyði so ung. Hon hevði eisini liggjandi handritini til nakrar sangir, sum Malena skrivaði á Sanatoriinum. Hetta eru hjartanemandi sangir, har henda unga og vakra, tað sæst á myndini, gentan bíðaði

Liða Dávur, pápi Lenu

eftir deyðanum. Tað skilst, at hon var blivin sjúk bert 18 ára gomul. Tískil hevur hon verið millum fyrstu sjúklingarnar á sanatoriinum, sum opnaði í 1908.

Melodi:
Jeg ved et evigt Himmerig

Hav Tak, o, Jesus for din Død
for os du ville smage
og siden hjælpe os af Nød
i alle vore Dage.

Lær du os ret at agte paa
den hjælp du os tilsendte,
da vi i Syndens Lænker laa
og evig Dom fortjente.

Men Herre, o, du hjalp os da
og vil os altid styrke,
lær os vor vandring at føre saa
at vi dig altid dyrke.

Gid vi vor Tid maa bruge saa,
mens vi er her i Live,
at naar engang vi skal bortgaa,
vi da maa salig blive.

Melodi:
Udrust dig helt fra Golgatha

Jeg synes ogsaa mangel Gang,
den Sag er mig saa tung
at ligge syg en Tid saa lang
for mig, som er saa ung.

O, havde jeg mit Helbred havt,
jeg stod i Livets Vaar,
for i min bedste Ungdomskraft,
jeg var kun atten Aar.

Nu ligger jeg og lider her
og er saa syg og træt
og er kun andre til Besvær,
det er slet ikke let.

Taalmodigheden brister tit,
naar jeg paa andre ser,
de gaar omkring saa rank' og fri,
mens jeg maa ligge her.

Og andre Tanker jeg da faar
og bliver glad igen,
thi ved min Side altid staar
en god og trofast Ven.

Jeg ved, hans Arm er ej saa kort,
og stor hans Kærlighed,
og naar han tager paa mig haardt,
det sker af Kærlighed.

Af Kærlighed han tugter mig,
det er min faste Tro.
Engang han henter mig til sig,
da faar jeg evig Ro.

Engang, engang jeg Hvile faar
og bliver glad igen.
Engang jeg glad til Himlen gaar,
og Jesus jeg da ser.

Og frem i Dødens stille Blund
jeg trøstig nu gaar frem,
og saa jeg bliver frisk og sund
i Himlens glade Hjem.

ættini, sum kenna hesar sangir.

Tað er ikki nógv, sum er kent um tuberklar í Gøtu hesa tíðina. Tí verða hesir sangir nú endurprentaðar í hesi grein. Tað sæst týðiliga, at Malena hevur dugað at yrkt. Hon má eisini hava havt skil fyrri løgum, tí hon hevur sett lög til hvønn einstakan sang. Her er talan um eina serliga sálarstyrki.

Melodi:
Guds Riges Vej er trang at gaa

Er end jeg fremmed og forladt,
er her dog faa mig kender,
jeg haver mig en Hjertens Skat,
til ham mit Sind jeg vender,
han trøster mig i Sorg og Nød
og hjælper mig indtil min Død,
jeg befaler mig i Guds hænder.

Skal end jeg lide Sorg og Fortræd,
i hvor jeg mig henvender,
mig venter hist en Himmelsk Fred
hos mine kære Frænder,
der kendes jeg saa vel af dem,
da skal vil alle træde frem
for Gud i evig Glæde.

Gud tager vist imod min Sjæl,
naar jeg herfra skal drage,
han haver hjulpet mig saa vel
i alle mine Dage.
Han støder ingen bort fra sig,
som tror og venter taalmodelig
indtil hans Time kommer.

Og naar engang jeg da faar Bud
til bort herfra at drage,
da rejser jeg hjem til min Gud,
mig kan ej bedre behage
at skue der hans Ansigt blidt
og prise ham til evig Tid
først da foruden Ende.

I Jesus tro jeg leve vil
den tid, jeg har tilbage,
jeg ved Gud under mig alt saa vel,
jeg vist hans Glæde skal smage
og prise Lammet til evig Tid
i Himmerig i Paradis,
o, hvor godt det er at vide.

O, Verden hav du da farvel,
du kan mig ej længer behage,
du har bedraget mit Legem og Sjæl,
det maa jeg over dig klage.
Gud hjælpe mig selv til evig Tid
og vær mig naadig, huld og blid,
i Jesu navn siger jeg Amen.

Digitet paa Sanatoriet i Thorshavn af Anna Malena Jovina Poulsen, Nordregøte